

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 392/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. novembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., B., zastúpeného JUDr. S. K., PhD., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 CoE/38/2008-101 z 26. mája 2008 a uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 14 Er/1649/2006-84 zo 6. marca 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. augusta 2008 doručená sťažnosť M. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 CoE/38/2008-101 z 26. mája 2008 (ďalej len „krajský súd“) a uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej aj „okresný súd“) č. k. 14 Er/1649/2006-84 zo 6. marca 2008.

2. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že: *„Uznesením č. k. 14 Er/1649/2006-84 Okresný súd v Žiari nad Hronom opravil výrok pôvodného uznesenia*

č. k. 14 Er 1649/2006-75 zo dňa 15. 11. 2007 tak, že na parcely 186 a 187 určil podiely, pričom pôvodným uznesením bolo rozhodnuté o predmetných parcelách v celosti. Súd svoje opravné uznesenie (chýbalo v uznesení, že ide o opravné uznesenie) odôvodnil s odvolaním sa na § 164 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti.

Pôvodné uznesenie 14 Er 1649/2006-75, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21. 11. 2007, sa týkalo schválenia príklepu na dražbe konanej dňa 16.4.2007, ktorý bol udelený mne ako vydražiteľovi. Podľa zápisnice o udelení príklepu pri dražbe nehnuteľností EX 711/2006 som vzhľadom na najvyššie podanie vydražil aj parcely E-KN č. 186 o výmere 13 340 m² - ttp a č. 187 o výmere 23 099 m² - ttp. Nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o schválení príklepu som sa stal vlastníkom vydražených nehnuteľností.

Ako vyplýva zo zápisnice z dražby bol v prospech mňa udelený aj príklep na parc. č. 204 m² o výmere 37 456 m² - ttp v celosti, avšak vzhľadom na podanie súdneho exekútora zo dňa 14. 11. 2007 adresovaného súdu s odvolaním sa na rozsudok, ktorým podiel 771/1240-tín bol vylúčený z dražby, bol príklep upravený a v uznesení č. 14Er/1649/2006-75 táto skutočnosť bola zohľadnená.

V súlade s tým bola aj upravená cena vydražených nehnuteľností na sumu 872 985,- Sk, pričom pôvodná cena vo výške 898 586,- Sk bola aj mnou uhradená. Rozdiel mi mal byť vrátený, doteraz však vrátený nebol. ...

Vydaním uznesenia 14Er/1649/2006-75 som sa stal vlastníkom nehnuteľností, pričom proti uzneseniu nebolo prípustné odvolanie.

Napriek uvedenému prvostupňový súd vydal uznesenie 14Er/1649/2006-84. ktorým opravil chyby (pričom vôbec nešlo o chyby pôvodného uznesenia) pričom sa domnievam, že vydaním tohto opravného uznesenia zneužil ustanovenia týkajúce sa možnosti opraviť zrejme chyby v prospech získania vlastníckych práv pre iného.

Voči tomuto uzneseniu som podal odvolanie s tým, že výťažok z dražby už bol rozdelený medzi veriteľov v súlade s rozvrhom a uznesením, ktorým bol schválený rozvrh výťažku č. 14 Er/1649/2006-79 (6406208040), ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. 2. 2008. Tiež som argumentoval, že s poukazom na ust. § 150 ods. 2 zákona č. 233/1995 Zb. Exekučného poriadku, ak vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie a súd udelenie príklepu schválil, stáva sa vydražiteľ vlastníkom nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu. Podľa

§ 140 cit. zákona dražobná vyhláška musí obsahovať okrem iného podľa písm. 1) výzvu, aby uplatnenie práv, ktoré nepripúšťajú dražbu (§ 55 ods. 1) sa preukázalo pred začatím dražby s upozornením, že inak by sa také práva nemohli uplatniť na ujmu vydražiteľa, ktorý bol dobromyseľný.

Krajský súd v Banskej Bystrici napriek mnou uvedeným dôvodom uznesenie č. k. 14 Er/1649/2006-84 potvrdil.

V odôvodnení sa uvádza, že J. B. sa ako jeden z reštituentov a podielový spoluvlastník vydražených nehnuteľností, ktoré boli predmetom dražby konanej dňa 16. 4. 2007 v exekučnom konaní, domáhal určenia, že nehnuteľnosti vedené na LV č. 46 ako EKN parc. č. 186 o výmere 13430 m², EKN parc. č. 187 vo výmere 23099 m², a EKN parc. č. 204 vo výmere 37 456 m² sú vylúčené z exekúcie v exekučnom konaní... Z rozsudku však vyplýva, že žalobe bolo vyhovené ale ohľadne vylúčenia z dražby parciel č. 186/3 a 186/4 a 186/5, 187/1 a 187/201 a 187/202 a 187/203 a parc. 204.

Okresný súd v Žiari nad Hronom predmetnej určovacej žalobe vyhovel rozsudkom č. k. 13 C 102/2007-28 zo dňa 20. 9. 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15. 11. 2007 a určil, že predmetné nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozsudku sú vylúčené z exekúcie v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 711/2006 a to v podiele 771/1240-tín.

Na základe uvedeného súdny exekútor adresoval podanie a žiadal opravu, ale len ohľadne parc. č. 204 a s takouto úpravou som aj súhlasil, nakoľko aj v dražobnej vyhláške sa uvádzala parc. č. 204.

Nie je pravdou, ako ďalej uvádza odvolací súd, že mi bola vrátená suma 872 985,- Sk, pretože táto suma bola suma konečná po oprave návrhu a túto som aj zaplatil.

Odvolací súd v uznesení č. k. 14CoE/38/2008-101 uvádza, že žiadosť o opravu bola doručená pred vydaním uznesenia č. k. 14Er 1649/2006-75, ktorým súd schválil príklep a z toho vyvodil, že oprava chýb bola namieste a konštatuje, že nepresnosť ohľadne podielov možno považovať za zrejmu chybu. S uvedeným možno súhlasiť, ale len pokiaľ ide o parcelu č. 204. Zdôrazňujem preto, že návrh podaný exekútorom na opravu sa týkal len a len parc. č. 204, čo súd v prvom uznesení č. 14Er 1649/2006-75 o príklepe riadne zohľadnil.

Preto ostatné zmeny nie sú a nemožno ich v žiadnom prípade považovať za zrejmé chyby, pretože v týchto prípadoch ide o iné rozhodnutie, nakoľko opravné uznesenie č. 14 Er/1649/2006-84 s odvolaním sa na opravu návrhu podanú exekútorom opravilo aj výmery ďalších parciel a to parc. č. 186 a 187, ktorých sa oprava návrhu na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľností podaná súdnym exekútorom vôbec nedotýkala. A práve na to sme poukazovali v podanom odvolaní.

Predpokladám, že odvolací súd zrejme povrchno preštudoval celý spis - nezistil riadne skutkový stav veci, a len preto mohol takto rozhodnúť s tým, že dokonca mňa ako vydražiteľa nepovažuje za dobromyselného pri nadobudnutí parc. č. 186 a 187. Za tieto parcely som zaplatil cenu za celú výmeru - čo vyplýva opäť zo spisu - návrh na rozvrh č. l. 78 a uznesenie č. 14 Er/1649/2006-79. Cena bola exekútorom upravená len u jednej parcely a to u parc. č. 204 vzhľadom na požadovanú opravu návrhu na schválenie príklepu. Preto považujem uznesenie 14 Er/1649/2006-84 Okresného súdu v Žiari nad Hronom ako aj potvrdzujúce uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 CoE/38/2008-101 vydané v rozpore so zákonom, pretože prvostupňový súd pod rúškom opravy chýb zmenil predchádzajúce uznesenie 14Er/1649/2006-75 o schválení príklepu bez relevantných právnych skutočností Odvolací súd podľa môjho názoru vec riadne nepreskúmal, čo vidno i z odôvodnenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že moje vlastnícke právo získané dobromyselne príklepom na dražbe bolo predmetným uznesením 14Er/1649/2006-84 Okresného súdu v Žiari nad Hronom a následne potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 CoE/38/2008-101 bolo narušené, pričom ochranu vlastníckeho práva zaručuje aj Ústava Slovenskej republiky, a ochranu môjho vlastníckeho práva nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami zdvorilé žiadam Ústavný súd, aby prejednal podanú ústavnú sťažnosť a následne rozhodol.“

3. V petite svojej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, v ktorom vysloví, že základné právo sťažovateľa vlastníť majetok vyplývajúce z čl. 20 ústavy uzneseniami krajského súdu a okresného súdu porušené bolo, žiadal obidve uznesenia zrušiť a priznať finančné zadostučinenie 100 000 Sk, ktoré odôvodňoval tým, že

„... uplatňovaním môjho vlastníckeho práva z regulérnej držby mi vznikajú vysoké náklady...“.

4. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu, a keďže pri jej predbežnom prerokovaní zistil, že na jej prerokovanie a rozhodnutie v časti nemá právomoc, a z časti je zjavne neopodstatnená, rozhodol o jej odmietnutí.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

7. Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú iné súdy, t. j. všeobecné súdy. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nemohol pre nedostatok právomoci preskúmať namietané uznesenie

okresného súdu, keďže jeho preskúmanie patrilo do právomoci krajského súdu, ktorý rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu prvostupňového súdu v rámci riadneho inštančného postupu. Na základe toho ústavný súd v súlade s ústavným obmedzením svojho zasahovania do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov mohol posudzovať len uznesenie krajského súdu. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho vlastníckeho práva, o ktorom rozhodovali všeobecné súdy (najskôr okresný súd a na základe jeho odvolania aj krajský súd), pričom namieta zneužitie procesnoprávneho inštitútu opravného uznesenia podľa § 164 Občianskeho súdneho poriadku v prospech získania vlastníckych práv iného. Ústavný súd predovšetkým poukazuje na to, že ochranu vlastníckeho práva v prípade jeho narušenia (ale aj ohrozenia) poskytujú v zásade všeobecné súdy, kde platná právna úprava upravuje viaceré druhy konaní pred všeobecným súdom, kde sa dotknutá osoba ako účastník konania môže domáhať ochrany svojho vlastníckeho práva, ale aj jeho určenia, ak je na tom naliehavý právny záujem. Konanie pred exekučným súdom, kde exekučný súd na návrh súdneho exekútora schvaľuje príklep udelený na dražbe, má charakter konania, v ktorom všeobecný súd poskytuje ochranu vlastníckemu právu. Ústavný súd však nie je treťou (vyššou) inštanciou, kde sa môže účastník konania domáhať preskúmania rozhodnutia všeobecného súdu.

8. Pokiaľ ide o medze zasahovania ústavného súdu do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne zdôrazňuje, že mu neprislúcha hodnotiť správnosť skutkových záverov či právneho posúdenia veci všeobecnými súdmi, pretože nie je prieskumným súdom, nadriadeným súdom a ani ochrancom zákonnosti. Súdna moc je v Slovenskej republike rozdelená medzi všeobecné súdy a ústavný súd, čo vyplýva aj z vnútornej štruktúry ústavy (siedma hlava má dva oddiely, prvý upravuje ústavné súdnictvo a druhý všeobecné súdnictvo). K organizácii súdnej moci ústavný súd okrem iného uviedol, že ide o dva samostatné, navzájom jeden od druhého nezávislé, procesne uzavreté systémy výkonu súdnictva, pre každý z nich s osobitne vymedzeným poslaním a osobitnou rozhodovacou právomocou (II. ÚS 1/95). Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Ak teda v konkrétnom prípade opravné uznesenie o schválení príklepu a jeho preskúmanie odvolacím súdom patrilo do právomoci všeobecných súdov, ústavný súd v zásade nemá

právomoc o ochrane práv sťažovateľa rozhodovať. Rovnako ústavný súd vo svojej judikatúre zdôraznil, že všeobecný súd v zásade nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a slobôd hmotného charakteru (kam patrí aj vlastnícke právo), ak toto porušenie nevyplynie z toho, že všeobecný súd súčasne porušil aj ústavno-procesné princípy postupu vyplývajúce z čl. 46 až 48 ústavy (II. ÚS 78/05).

9. Sťažovateľ sa v petite svojej sťažnosti domáha len vyslovenia porušenia vlastníckeho práva podľa čl. 20 ústavy. Ani z odôvodnenia sťažnosti pritom nevyplýva, že by sa sťažovateľ domáhal popritom aj vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. obdobného práva podľa relevantnej medzinárodnej zmluvy. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť adresovaná ústavnému súdu musí okrem iného obsahovať aj výslovné označenie základných práv a slobôd, ktoré sa podľa sťažovateľa porušili, pričom v súlade s § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd v zásade viazaný návrhom na začatie konania (teda aj sťažnosťou). V kontexte už uvedeného odôvodnenia preto ústavný súd konštatuje, že vzhľadom na namietané porušenie vlastníckeho práva (čl. 20 ústavy) rozhodnutím všeobecného súdu bez súčasného namietania porušenia práva na súdnu ochranu nemá právomoc na rozhodnutie o sťažnosti, pretože o ochrane vlastníckeho práva sťažovateľa rozhodovali a rozhodli všeobecné sudy.

10. Keďže však sťažovateľ v sťažnosti (bez výslovného uvedenia, že malo dôjsť k porušeniu práva na súdnu ochranu) vytyka uzneseniu krajského súdu aj také skutočnosti, ako je nedostatočné preskúmanie veci, nedostatočné odôvodnenie, resp. neposkytnutie ochrany pred (podľa slov sťažovateľa) nezákonným rozhodnutím okresného súdu, čo by mohlo zakladať porušenie práv sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ústavný súd preskúmal v záujme ochrany práv sťažovateľa sťažnosť aj z tohto pohľadu. V súvislosti so sťažnosťami namietajúcimi porušenie základných práv a slobôd rozhodnutiami všeobecných súdov už ústavný súd opakovane uviedol, že jeho úloha pri rozhodovaní o sťažnosti pre porušenie práva na súdnu ochranu rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách najmä v tom smere, či závery všeobecných súdov sú dostatočne odôvodnené, resp. či nie sú

arbitrárne s priamym dopadom na niektoré zo základných ľudských práv (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05, I. ÚS 241/07). Z uvedených dôvodov ústavný súd v konaní o sťažnosti sťažovateľa nad rámec petitu sťažnosti preskúmal, či účinky výkonu právomoci krajského súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o odvolaní sťažovateľa sú zlučiteľné s ústavou.

11. Krajský súd v uznesení, ktorým potvrdil opravné uznesenie okresného súdu, okrem iného: *«Opraviť rozhodnutie súdu (a to tak rozsudok, uznesenie i platobný rozkaz) postupom upraveným v ustanovení § 164 O. s. p. je možné len v prípade, ak ide celkom zjavne o zrejmu chybu v písaní alebo v počítaní; a ďalej o také chyby, ktoré sú ako zrejme nesprávnosti obsiahnuté v rozhodnutí súdu, pričom zrejmosť takejto nesprávnosti pri vyhotovení rozhodnutia vyplýva z iných súvislostí vyplývajúcich zo spisového materiálu a priebehu konania. ...*

Podaním doručeným exekučnému súdu dňa 20. 02. 2008 jeden z podielových spoluvlastníkov dražených nehnuteľností požiadal exekučný súd o vydanie opravného uznesenia ktorým súd schválil príklep o dražbe nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. K. vedených na LV č. 46 s tým, že vo výroku uznesenia chýba v texte pri parc. č. 186 a 187 uvedenie veľkosti spoluvlastníckeho podielu, ktorý bol vydražený a to v podiele 469/1240 a súčasne pri parc. č. 204 je nesprávne uvedená výmera, pričom správna výmera tejto parcely je 37460 m², a to s poukazom na právoplatný rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom číslo konania 13C 102/2007-28 zo dňa 20. 09. 2007.

Z obsahu spisu je zrejmé, že jeden z podielových spoluvlastníkov dražených nehnuteľností J. B., narodený..., bytom B., sa ako jeden z reštituentov a podielový spoluvlastník vydražených nehnuteľností domáhal v súdnom konaní návrhom datovaným dňa 26. 04. 2007 určenia, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dražby konanej dňa 16. 04. 2007 v predmetnom exekučnom konaní, vedené na LV č. 46 ako EKN parc. č. 186 vo výmere 13340 m², EKN parc. č. 187 vo výmere 23099 m²; a EKN parc. č. 204 vo výmere 37 456 m² sú vylúčené z exekúcie v exekučnom konaní EX 711/2006. Okresný súd Žiar nad Hronom o predmetnej určovacej žalobe právoplatne rozhodol rozsudkom číslo konania 13C 102/2007-28 zo dňa 20. 09. 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15. 11. 2007 keď určil, že predmetné nehnuteľnosti špecifikované vo výroku rozsudku sú vylúčené z exekúcie

v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 711/2006 a to v podiele 771/1240-tín. Na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku následne súdny exekútor adresoval exekučnému súdu procesné podanie označené ako „Oprava návrhu na schválenie príklepu udeleného na dražbe nehnuteľností“, datované dňa 14. 11. 2007 a doručené súdu dňa 15. 11. 2007, ktorým exekútor na základe predmetného rozsudku a na základe súhlasu vydražiteľa M. B. zo dňa 14. 11. 2007 (ktorý bol v prílohe súdu predložený) opravil návrh na schválenie príklepu vydražených nehnuteľností čo do výšky podielu a výmery nehnuteľností, s vylúčením podielu 771/1240-tín, čo zodpovedá vydraženému podielu 469/1240-tín. ...

Z uvedeného je zrejmé, že oprava návrhu na schválenie príklepu bola exekučnému súdu doručená pred vydaním uznesenia, ktorým súd schválil príklep uznesením číslo konania 14 Er 1649/2006-75 zo dňa 15. 11. 2007 a pokiaľ vo výroku tohto uznesenia neboli obsiahnuté údaje v súlade s opraveným návrhom na schválenie príklepu datovaným dňa 14. 11. 2007 tak, ako to vyplývalo z právoplatného a vykonateľného rozsudku, ktorým bol v prospech spoluvlastníka J. B. vylúčený z exekúcie podiel vydražených nehnuteľností vo výške 771/1240-tín, uvedený nedostatok, respektíve nepresnosť výroku možno považovať za zrejmú chybu v písaní. V čase vydania uznesenia číslo konania 14 Er 1649/2006-75 zo dňa 15. 11. 2007 súd mal vedomosť o právnej skutočnosti, ktorá mala za následok vylúčenie určitého podielu dražených nehnuteľností z exekúcie a bol tak povinný, pri viazanosti právoplatným rozsudkom sp. zn. 13 C 102/2007-28 zo dňa 20. 09. 2007, túto skutočnosť zohľadniť pri následnom rozhodnutí o schválení príklepu. Už len okrajovo odvolací súd poukazuje na to, že vydražiteľ nielenže mal vedomosť o tom, že bol iniciovaný spor, ktorým sa oprávnená osoba domáhala vylúčenia určitého spoluvlastníckeho podielu vydražených nehnuteľností z exekúcie a o úspešnosti tohto uplatneného nároku, ale výslovne písomne súhlasil, aby súdny exekútor predložil exekučnému súdu opravený návrh na schválenie príklepu na dražbe nehnuteľností konanej dňa 16. 04. 2007, pričom si nesporne bol na základe týchto skutočností vedomý, že mu patria vydražené nehnuteľnosti len v určitom podiele a nie v celosti, ako sa snaží dôvodiť v odvolaní; obzvlášť, pokiaľ mu bola vrátená i alikvotná peňažná čiastka zodpovedajúca vylúčenému podielu. Všetky skutočnosti nasvedčujú, že vydražiteľ si bol vedomý, že na základe udeleného príklepu vydražil nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom dražby len v určitom podiele, a aj napriek skutočnosti,

že súd pochybil pri písomnom vyhotovení uznesenia ktorým schválil príklep a neurčito vo výroku uviedol, že schválený príklep sa týka nehnuteľností parc. č. 186 o výmere 13 340 m², parc. č. 187 o výmere 23 099 m² a podiel 469/1240-tín bol výslovne uvedený len ohľadom prac. č. 204 v chybné uvedenej výmere 14167 m², nemohol byť dobromyseľný a cítiť sa vlastníkom vydražených nehnuteľností v celosti. Pokiaľ potom súd vydal opravné uznesenie, ktorým upresnil svoj výrok o určenie spoluvlastníckeho podielu, ktorý nebol vylúčený z exekúcie a správne uviedol výmeru ohľadom nehnuteľnosti parc. č. 204, postupoval správne a v súlade s ustanovením § 164 O. s. p. keď zosúladiť výrok svojho rozhodnutia s právnymi skutočnosťami, ktoré sú nesporné vzhľadom na právoplatný a vykonateľný rozsudok sp. zn. 13 C 102/2007. Námietky vydražiteľa, že sa opravou chýb vo výroku uznesenia obchádzal zákon, tak nemajú opodstatnenie.»

12. Takéto odôvodnenie uznesenia krajského súdu nie je svojvoľné, krajský súd v jeho rámci reaguje na námietky sťažovateľa uvedené v odvolaní a vyrovnáva sa s nimi spôsobom tam uvedeným. Vo svojej podstate ide pri právnom posúdení veci o riešenie spornej situácie, ktorá nastala v dôsledku vylúčenia veci (resp. spoluvlastníckeho podielu na veci) z exekúcie v dôsledku úspešnej určovacej žaloby. Skutočnosť, že účastník konania (sťažovateľ) má na vec iný právny názor ako všeobecný súd, neznamená, že dochádza k ústavne nekonformnej súdnej interpretácii a aplikácii príslušného právneho predpisu, ktorá by mala za následok zásah do ústavou garantovaných práv sťažovateľa. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení zákona, že by tým zásadne poprel ich účel a význam (III. ÚS 264/05). Takto však krajský súd nepostupoval. Je zřejmé a právne nesporné, že výrok právoplatného rozsudku o vylúčení veci (spoluvlastníckeho podielu na veci) z exekúcie je záväzný pre účastníkov konania a pre všetky orgány, teda aj súdy (§ 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Vo veci sťažovateľa išlo o jeden a ten istý všeobecný súd (Okresný súd Žiar nad Hronom), ktorý rozhodol právoplatne o vylúčení veci z exekúcie a zároveň v konaní vedenom pod inou spisovou značkou uznesením schválil príklep nerešpektujúci výrok právoplatného rozsudku toho istého súdu o vylúčení veci z exekúcie. Rovnako je nesporné, že rozsudok o vylúčení veci (spoluvlastníckeho podielu na veci) bol právoplatný v deň vydania uznesenia súdu

o schválení príklepu. Následné takéto pochybenie exekučný súd napravil vydaním opravného uznesenia, ktoré podľa právneho názoru krajského súdu bolo vecne správne a preto bolo potvrdené. Na rozdiel od sťažovateľa, ktorý vidí vo vydaní opravného uznesenia obchádzanie zákona, krajský súd uviedol, že okresný súd postupoval správne a v súlade s ustanovením § 164 Občianskeho súdneho poriadku, keď zosúladiť výrok svojho rozhodnutia s právnymi skutočnosťami, ktoré sú nesporné vzhľadom na právoplatný a vykonateľný rozsudok o vylúčení z exekúcie. Ústavný súd len dodáva, že takéto rozhodnutie krajského súdu v spojení s rozhodnutím okresného súdu sleduje predovšetkým záujem o spravodlivú ochranu práv a oprávnených záujmov účastníkov konania, a to tak účastníkov exekučného konania (sťažovateľ), ako aj účastníkov konania o vylúčení veci z exekúcie (J. B.) podľa § 1 Občianskeho súdneho poriadku. Nevyhnutnosť spravodlivého usporiadania vzťahov vyplynula z toho, že exekučný súd nerešpektoval pri schvaľovaní príklepu právoplatný rozsudok o vylúčení veci z exekúcie. Vzhľadom na uvedené ústavný súd nemal žiaden dôvod zasahovať do rozhodovacej činnosti všeobecného súdu v prípade sťažovateľa, pretože nezistil možnosť prípadného porušenia práv sťažovateľa na súdnu ochranu, aj keď, ako už bolo uvedené, v tomto smere išiel ústavný súd nad rámec výslovne formulovaného petitu sťažnosti.

13. Z uvedených dôvodov vo vzťahu k prípadnému porušeniu práva na súdnu ochranu ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú, keďže pri jej predbežnom prerokovaní nezistil možnosť porušenia tohto práva, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd nerozhodoval o ďalších návrhoch a nárokoch sťažovateľa, ktoré sú podľa čl. 127 ods. 2 a 3 ústavy viazané na to, že sťažnosti bolo vyhovené (zrušenie uznesení všeobecných súdov a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. novembra 2008